

посвідчення особи, де міститься фотографія і особистий підпис цієї особи. Крім того, ЕЦП прив'язується до власноручного підпису при виготовленні сертифікатів ключів підписів засвідчувальним центром.

Можливість використання електронного цифрового підпису для укладення цивільно-правових договорів — це великий крок у напрямі переходу до інформаційного суспільства, яке передбачає широке використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій при здійсненні юридично значущих дій, автоматизацію документообігу та інші види використання досягнень науково-технічного прогресу для забезпечення законності й прозорості правового регулювання відповідних суспільних відносин.

КОСТОВА Н. І.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри цивільного права, кандидат юридичних наук

ДОГОВІР ПРО СТВОРЕННЯ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА

Заснування акціонерного товариства є багатоетапним процесом, який вимагає скоординованих дій засновників, своєчасність виконання приписів закону, дотримання строків тощо. За умови створення товариства декількома засновниками важливе значення має узгодження їх дій, розподіл обов'язків, призначення уповноваженої особи на вчинення дій від імені засновників товариства. У зв'язку з цим важливе значення в регулюванні відносин, які виникають при заснуванні акціонерних товариств має відігравати договір про створення акціонерного товариства. Юридичні особи можуть створюватись на підставі різних договорів, які можуть бути класифіковані за різними критеріями. Так, залежно від предмету регулювання та строку дії, договори можуть бути поділені на: договори про створення юридичної особи, які не регулюють діяльність самої особи, та засновницькі договори, які визначають, як порядок дій засновників по створенню товариства, так і загальні засади діяльності юридичної особи, права та обов'язки її учасників, структуру та повноваження органів тощо. Залежно від підстав створення юридичної особи договори можуть бути поділені на: договори про заснування юридичної особи та договори про створення юридичної особи внаслідок реорганізації.

Категорія «договір про створення акціонерного товариства» використовується у Цивільному кодексі України, відповідно до якого це договір, який визначає порядок здійснення спільної діяльності засновників щодо створення товариства. При цьому у Цивільному кодексі

України підкреслено, що такий договір не є установчим документом товариства. Відповідно до ч.3 ст. 9 Закону «Про акціонерні товариства» [1] засновниками може укладатися засновницький договір, у якому визначаються порядок провадження спільної діяльності щодо створення акціонерного товариства, кількість, тип і клас акцій, що підлягають придбання кожним засновником, номінальна вартість і вартість придбання цих акцій, строк і форма оплати вартості акцій, строк дії договору. Слід зазначити, що як і у Цивільному кодексі України, у законі підкреслено, що засновницький договір не є установчим документом товариства і діє до дати реєстрації Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку звіту про результати закритого (приватного) розміщення акцій. Разом з тим, на нашу думку застосування категорії «засновницький договір» до договору про створення акціонерного товариства є недоречним. Відповідно до ст. 87 ЦК України засновницький договір є установчим документом юридичної особи, на підставі якого юридична особа здійснює свою діяльність. В Господарському кодексі України [2] категорія «засновницький договір» розглядається як установчий документ окремих юридичних осіб, наприклад повного та командитного товариства. На термінологічній неузгодженості закону «Про акціонерні товариства» вже наголошувалось у наукових дослідженнях [3]. Однак зміни до закону не внесені. На нашу думку, хоча в законі і підкреслено, що засновницький договір не є установчим документом акціонерного товариства, все ж таки з метою уникнення плутанини на практиці, узгодження положень закону з Цивільним кодексом України та Господарським кодексом України, вважається за потрібне внести відповідні зміни до ст. ст. 9 Закону України «Про акціонерні товариства» та замінити «засновницький договір» на «договір про створення акціонерного товариства» [4]. Для визначення значення договору у регулюванні відносин, які виникають у зв'язку зі створенням акціонерного товариства, слід визначити його правову природу та особливості, в тому числі й відмінності від засновницького договору, як установчого документу окремих господарських товариств. У науковій доктрині, попри велику увагу, яка приділяється договорам про створення товариств, не вироблено єдиного підходу до визначення його правової природи та співвідношення з іншими цивільно-правовими договорами. Основні підходи до визначення правової природи засновницького договору визначено у дослідженні В. І. Тяткова [4]. Існуючі трактовки природи установчого договору (незалежно від виду суб'єкта господарювання) об'єднані у три категорії:

1. Установчий договір трактується як договір про сумісну діяльність по створенню юридичної особи, який припиняє свою дію після державної реєстрації створеної господарської організації;
2. Установчий договір трактується як договір між засновниками на користь третьої особи — організації, що створюється;

3. Установчий договір трактується одночасно як установчий акт та акт внутрішнього регулювання (організаційно-управлінський акт), що діє разом зі статутом протягом існування створеної організації.

Обґрунтовано, що при укладанні договору про створення товариства слід приділяти увагу визначенню: умов зміни складу засновників товариства, порядку та умов оплати акцій товариства, наслідків нечасної, неповної оплати акцій, відповідальності за непапальне виконання умов договору та його правові наслідки.

Список використаних джерел

1. Про акціонерні товариства : Закон України від 17.09.2008р. // Відомості Верховної Ради України. – 2008. – № 50– 51. – Ст. 384.
2. Господарський кодекс України // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18. – Ст.144.
3. Денисенко К. В. Корпоративні майнові відносини закритих акціонерних товариств / автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.03. // К. В. Денисенко. Одеса, 2010. 21 с.
4. Костова Н. І. Категорія «засновницький договір» у Законі України «Про акціонерні товариства» / Н. І. Костова // Матеріали Міжнародної наукової конференції «Римське право і сучасність (Шерешевські читання)». – Одеса : Фенікс, 2010. С. 241– 243.

ОМЕЛЬЧУК О. С.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри цивільного права, кандидат юридичних наук, доцент

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ЯК ЧИННИК ТРАНСФОРМАЦІЇ ПЕРСОНАЛЬНОГО ПРАВА В ІЗРАЇЛІ (НА ПРИКЛАДІ ШЛЮБНО-СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН)

Сучасний світ перебуває в якісно іншому стані, у порівнянні з попередніми стадіями суспільного розвитку — в інформаційному суспільстві, де глобалізаційні процеси виступають основним вектором розвитку.

Поділяємо думку, що у центр уваги сьогодні, особливо в контексті дослідження релігійних правових систем, потрапляє питання щодо того, чи має і чи може феномен глобалізації ґрунтуватися на ідеї загальносвітової стандартизації (уніфікації)? Або ж, навпаки, глобалізація не заперечує необмежену різноманітність, підкреслює плюралізм правових систем, цінностей, що лежать в їх основі, і плюралістичні ефекти глобалізаційних процесів є більш реалістичними? [1].

Отже, розглядаючи правову складову глобалізації в контексті її впливу на національні правові системи, актуальним представляється